

rozhovor

Václav

Bláha

Václav Bláha je nejmladším z uvedených čtyřiceti nejúspěšnějších autorů za posledních dvacet let.

Zajímavostí také je, že se do žebříčku dostal jak za skladatele, tak za textaře.

Zastupován je od roku 2004, členem se stal v roce 2011.

text: PETR SOUKUP

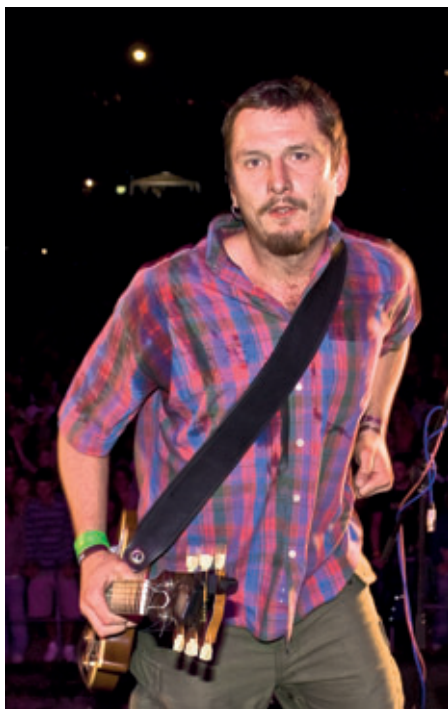
foto: archiv VÁCLAVA BLÁHY

Václav Bláha je zpěvák, kytarista, ale právě také autor skladeb skupiny Divokej Bill. Mezi jejich nejznámější skladby, u nichž je převážným autorem, patří například Pocit, Malování, Čmelák, Síť, Znamení atd. Všechny skladby jsou úspěšné jak u stále rostoucího obecnstva, tak v rádiích i televizích. Je to jedna z mála českých rockových kapel, jejichž skladby jsou dokonce hrány i na diskotékách. Václav Bláha se stal při cenách OSA za rok 2007 nejúspěšnějším skladatelem i textařem.

// Čekal byste, že se ocitnete mezi neúspěšnějšími autory za posledních dvacet let?

Jsem mile překvapen, kam jsem to až dotáhl z tý naší starý zkušebny v kotelně úvalské školy. Taky už se tomu nějaký ten pátek věnuju, ale vážně, jsem opravdu poctěn a nikdy bych nevěřil, že tomu takhle někdy bude.

// Skládání vychází čistě z vás, nebo máte vzor, autora, jehož tvorba je vám blízká a tím směrem se ubíráte?

Koukám kolem sebe a nasávám inspiraci odevšad, ale že bych měl nějaký celoživotní vzor, to ne, myslím, že to je dokonce i na škodu. V tom, jak k tomu přistupovat, mi v začátcích hodně pomohl Pavel Měšťánek, kapelník Medvěd 009, to je ještě jedna kapelka, ve který hraju, tedy – když nehraju s Billem. Naučil mne, že jestli chci mít pod pódium lidi, a to já chci, abych nebyl moc velké intelektuál, abych šel po silnejch sloganech, zpíval to, co žiju a hlavně – že v jednoduchosti je síla. Tedy všechny věci, ze kterejch vlastně vznikl úspěch Divokeyho Billa. A já si uvědomil, že to takhle v sobě mám, aniž bych se někam tlačil, jenom mi to někdo musel pomoci pojmenovat. Pamatuju si, jak jsem v začátcích kombinoval různý nekombinovatelný věci a chyběl mi názor, soudnost, tah na bránu, a to nikam nevede. Nechci bejt nějak moc chytřej, moc dobře si uvědomuju že jsme vlastně takový šumaři, potkal jsem už mnoho výbornejch muzikantů, kterým se vůbec nemůžu rovnat, ale osud mi to připravil takhle, tak se to snažím rozvíjet.

// Jaký je váš názor na OSA a co byste viděl jinak?

Na rovinu, když jsem začínal, tak jsem dost nadržoval, štválo mne, že jsme třeba dělali koncert, ve starý sokolovně, začínající kapela, já pořadatel, na městským úřadě mi dali formulář, včetně papíru pro OSA, kde jsem vyplnil, že hraju vlastní věci a nejsme a nepřejeme si být zastupování OSA a za měsíc stejně přišlo, abych zaplatil, třeba jen pět sedm stovek, ale mě se přirozeně nechtělo. Za co? Pak když jsme začali dělat regulérní desky, tak to bylo něco jinýho, slyšel jsem to hrát odevšad a zjistil, že OSA je jediná, kdo se mi může trochu postarat o to, abych z toho taky něco měl, že na některý sféry prostě nedosáhnu. Nechci působit

// Jsem mile překvapen, kam jsem to až dotáhl z tý naší starý zkušebny v kotelně úvalské školy.

- > nevděčně, myslím, že naše spolupráce se už za ta léta dostala do stavu, že vše funguje moc dobře, takže moc díky.

// Přiznám se, že vaše kapela je těžko zařaditelná. Někdo o vás říká, že jste takový omlazený Čechomor, jiný zase, že jste něco jako Tři sestry, kdyby hrály lidovou hudbu. Buť to většina lidí nemá rádo, dokážete styl, který hrajete a skládáte popsat?

Děláme písničky, od toho se všechno odvíjí, jsem rád, že jsme echt čeští. Taky jsem rád, že máme svůj styl, i když to není vždycky dokonalé, je to naše muzika, věříme jí, je to něco jako politická strana, jako fotbalovej tým, rodina... Chápu to tak, že muzika je jenom jedna poloha toho, co děláme, určitě ta nejdůležitější, protože jinak by o nás nikdo nevěděl, ale celý to funguje ještě z mnoha jiných důvodů. Řekl bych, že hrajem styl „parta“.

// Vydali jste pět řadových alb. Poslední album Mlsná vyšlo v roce 2009, poté už jen Best Of. Pokračujete v nahrávání nových skladeb, nebo je období pauzy?

Tenhle rozhovor vzniká právě ve studiu, jsme v Sonu a točíme šestou studiovku, měla by vyjít někdy koncem března. Nechápu to, první desku jsme natočili do pásu za osmnáct dní, i s mástrem – a teď na tom makáme už dva měsíce, a pořád to není hotový.

// Pamätuji si, jak jste před lety říkal, že vaše publikum je přesně ta sorta lidí, kteří vypalují CD. Většina kapel se s tímto faktem smířila a o to více začala jezdit po koncertech. Když se podívám na vaše stránky, tak předpokládám, že to je i vaše cesta. Myslím, že na počty koncertů si nemůžete stěžovat. Řešíte ještě hudební nosiče?

Zrovna včera jsme tady diskutovali, jak to jde s těma deskama od desítky pět, je to smutný, když si vezmu, že si dva roky i dýl dáváš v hlavě dohromady nějaký pecky, zkoušíš to s kapelou, pak našetříš na studio, dva měsíce to točíš a když to máš hotový, tak to hned někdo zkopíruje a dá na net, jako že je to všech, u minulý desky dal někdo dokonce odkaz na fórum na naše stránky, nová deska ke stažení zde, neuvěřitelná drzost !!! Bylo to asi půl hodiny potom, co vyšla. Ale myslím, že je to taky tím, že lidi tohle všechno nevědí, nebo spíš nechtějí vědět a ty technologie to prostě umo-

žňují, nevím co s tím. V současné době z desek není prakticky nic, jsme početná kapela, než natočíme a nazpíváme desku, sebere to hromadu času a peněz, to nikdo nevidí... a pak se toho prodá tolik, že sotva zaplatíš náklady. Koncerty jsou zatím dobrý, ale nejde jezdit pořád, to by to už lidi asi nebavilo a přestali by chodit, a to samozřejmě nikdo nechce, takže je to docela honička uživit takhle početnou kapelu.

// Měli jste mnoho společných turné, například s Třemi sestrami, UDG, Medvěd 009. Nové turné pojedete sami nebo s hostem?

Turné k desce plánujeme na květen a červen 2013, bude venkovní, patnáct koncertů, jelikož slavíme letos patnáct let existence, pojedeme ho sami, samozřejmě bude předkapela, tu řešíme zrovna teď, ale nebude to nikdo moc známý, spíš nějaká začínající nadějná parta. Jinak se Třema sestrama i s Čechomorem jsme samozřejmě kamarádi a jsme v kontaktu i mimo muziku. Společný koncerty jsou v plánu, já osobně tyhle propojení miluju, jsou to všechno bezvadný lidi a je vždycky hrozně zajímavý nakouknout, jak se to vaří někde jinde a samozřejmě jsou to i zcela výjimečný mejdany, tohle mám s muzikou dost propojený.

// Děláme písničky, od toho se všechno odvíjí, jsem rád, že jsme echt čeští. Řekl bych, že hrajem styl „parta“.

// Kteří čeští hudební autoři nebo textaři vás baví?

Mám tu výhodu, že mě baví skoro všichni, fandím všem, co se o něco snaží. Na muzice nejvíc oceňuju opravdovost a také to, když tomu prostě věřím, baví mě se prostřednictvím písniček procházet v mozcích lidí, co je píšou, baví mě i taková ta lehká rivalita mezi textařema a skladatelama hudby, je to v pořádku, naopak – pohání mě to k lepšímu výkonu. Jinak pár oblíbenců vám klidně prozradím, z textařů je to určitě Fanánek, Milan Špalek nebo pan Horáček, pak mám rád třeba Michala Hrůzu a v muzice jsou to vlastně ty samý lidi, Kabát, Sestry apod. A mám rád i undergroundovou scénu a ty méně známý kapely, kolikrát mě nadchne někdo, o kom jsem v životě neslyšel.

// Jste úspěšnou kapelou také na festivalech. Které jsou pro vás, právě z pohledu hudebníka, ty nejlepší?

Nemůžu neříct Rock For People, pořádá ho Petr Fořt, který nám dělal léta manažera a i když ho už nedělá, vím moc dobře, kde a díky komu jsme dostali první příležitost si zahrát v hlavním čase na velikém pódiu. Vsadil na nás, i když my se toho trošku báli – a ono to fungovalo, lidi normálně pařili a jásali. Pak to vzalo rychle spád a my postupně headlinovali v podstatě všechny festivaly, co jich v Čechách je.

// Skládal jste někdy taky pro někoho jiného než pro sebe nebo kapelu ?

Já si vlastně všiml, že by mi to mohlo jít, díky tomu, že jsem se vyhnul vojně a odsloužil si to v Domě dětí v Úvalech. Tam jsem učil základy na

kytaru a vymyšlel pro děcka různé srandy a taky písničky. Asi nejdál jsem se dostal, když jsme dělali muzikálek Ferda Mravenec, napsal jsem asi deset písniček a všem se to moc líbilo, to mě povzbudilo, a tak jsem v tom pokračoval, tam taky vznikly první pecky pro Billa. Byly to dva roky naprostý pohody. Až dotočíme tuhle desku, mám v plánu dát do kupy hymnu pro úvalské hokejové týmy Válec, se kterým jsem dřív hrával a ještě mám takovej docela pěkný nápad na jednu vánoční pecku, tak snad napřesrok.

// O sólovém albu neuvažujete?

Zatím určitě ne. Nerad bych to tříštil, nepatřím k autorům, kteří toho chrlí hromady, jsem rád, že dám dohromady alespoň těch deset písní, se kterými jsem spokojený, aby bylo jednou za tři roky na desku. Navíc mám opravdu rád velkou partu, která má spolu odzito, vždycky, když někde hráme, tak sleduju ty méně početnější kapely nebo sólisty, jak jsou v tom sami a uvědomuju si, že tohle není nic pro mne.

// Jaký bude váš rok 2013?

Jsem napjatý jak kšandy. V roce 2012 jsme v Čechách vůbec nehráli, brázdili jsme Slovensko, byli jsme na koncertech v Anglii, na Ukrajině nebo v Rumunsku a ještě jsme hráli pár neveřejných podnikových večírků, takže tohle turné, co teď chystáme, bude jakýsi comeback – a to je vždycky sázka do loterie. Nicméně je to výzva, na kterou se těším a udělám maximum pro to, abych se mezi třeba dvaceti nejúspěšnějšíma autorama udržel, zatím mě to moc baví a naplňuje, všechny zdravím a jestli chcete slyšet pořádný randál, tak se zastavte na našem tour! /

// Nechápu to, první desku jsme natočili do pásu za osmnáct dní, i s mástrem – a teď na tom makáme už dva měsíce, a pořád to není hotový.

